

de Reglementer og de Leveringsfrister, man har, er indrettede saa viseligt, at alle mulige, ja, jeg kunde næsten sige umulige Forsømmelser kan begaas uden at rammes af dem. For Kortheds Skyld skal jeg nøjes med at illustrere Sagen med to Eksempler. For nogle Aar siden havde det været et meget daarligt Fiskeri oppe hos os, men saa en Efteraarsmorgen kom vore Baade ind med en ualmindelig rig Sildefangst, og det var saa meget des bedre, som der netop samtidig var udmærkede Priser i Tyskland. Efter de Forhold, der var, kunde man vente, at Sildene kunde blive solgt til netto 3 Mark pr. Ol. Vi sendte gladelig en Vognladning Sild derned og ventede store Penge hjem for dem, og der var Glæde i mange af de fattige Hjem derude. Men man havde ikke regnet med Statsbanerne. Dagen efter viste det sig, at Sildene ikke, som de plejede, havde naaet Eckernförde Marked om Formiddagen, de kom først om Eftermiddagen, og det var meget uheldigt; Vejret var varmt, og næste Dag, da Sildene kom paa Markedet, var de omtrent fordærvede, og de kunde da i Brutto kun bringe 50 Øre hjem pr. Ol. Jeg havde allerede erfaret, at man ikke naaede meget ved at stille Fordringer til Statsbanerne angaaende den Slags Transportforsinkelser, og saa tænkte jeg, at jeg vilde gaa en anden Vej. Jeg skrev et meget ærbødigt Andragende til Statsbanerne, hvori jeg bemærkede, at jeg vel formodede, at Leveringsfristen ikke var overskredet, men da Skaden sikkert skyldtes en eller anden Forsømmelse fra Statsbanernes Side, haabede jeg, at man ikke vilde lade de fattige Fiskere undgælde derfor, men give dem en Erstatning for det Tab, de havde lidt. Men jeg tog fejl, her hjalp hverken Bønner eller Taarer. Skrivelsen var sendt i November, og jeg opnaaede i Februar at faa det Svar, at man nu var ved at undersøge Sagen i Tyskland, saa langt var man altsaa naaet, og i Maj Maaned opnaaede vi at faa det Svar, at Leveringsfristen ikke var overskredet. Vognen var nemlig, sagde man, koblet ud i Fredericia paa Grund af en umaadelig Varetransport — hvad det var, kunde vi aldrig faa opspurgt. Jeg gaar ud fra, at der forelaa en almindelig Forsømmelse, Forholdet er vel det, at en eller anden Funktionær ved en Fejl har faaet Vognen koblet ud. Men det skadede vor By alene ca. 2,000 Kr. paa en Dag.

Det andet Tilfælde, jeg vil nævne — det var ikke saa alvorligt — indtraf i Fjor eller egentlig i Aar, allerførst paa Aaret. Vore Fiskeres Agn var sluppet op, og der var indtraadt et meget rigt Fiskeri. Jeg

skulde da prøve at skaffe engelske saltede Brislinger over Esbjerg. For at det kunde ske saa hurtigt som muligt, telefonerede jeg til Manden om saa snart som muligt at afsende en Tønde saltede Brislinger. Han afsendte dem den 8. Januar, og jeg ventede at faa dem den 9., men den 9. gik, og den 10., 11., 12., 13. og 14. gik, og først den 15. kom de. Det syntes jeg dog var for meget af det gode, og saa tænkte jeg: Her kan du for en Gangs Skyld faa Ram paa Statsbanerne, for her er der dog overtraadt et Reglement. Saa klagede jeg, og saa fik jeg et Svar, der vil belyse Forholdet, hvis jeg med den højtærede Formands Tilladelse maa læse det op. Det lyder saaledes: „I Anledning af Deres Skrivelse af 21. f. M. meddeles, at det skyldes Uagtsomhed fra en Tjenestemand paa Esbjerg Station, naar den omhandlede Tønde saltet Fisk, der er indleveret den 8. f. M., først er afsendt fra Esbjerg den 11. Portøren havde under Travlhed med andet Arbejde stukket Fragtbrevet i en Lomme og senere glemte at aflevere det til Ekspedition. Bortset fra den deraf følgende Forsinkelse er Sendingsens Befordring sket paa regelmæssig Maade, idet det paagældende Gods har maattet henregnes til saakaldt Syregods, der for at undgaa Beskadigelser paa andet Gods kun befordres i faste Routevogne, der kun løber paa bestemte Ugedage og i bestemte Tog. Godset er befordret i Syrevognen fra Esbjerg til Struer Lørdagen den 11. f. M. Da der imidlertid paa Thybanen kun løber Syrevogne 3 Dage i Ugen, og den første efter Sendingsens Ankomst til Struer regelmæssigt afgaaende Syrevogn først afsendes fra Struer til Thisted Tirsdagen den 14. f. M. med det til Sjørring Kl. 7. Em. ankommende Tog, kunde Videreledelsen ikke finde Sted før sidstnævnte Dag. Denne Befordring af Gods af visse Arter i de saakaldte Syrevogne er hjemlet ved Takstlovens § 19, i hvilken det bestemmes, at Banerne ikke er forpligtede til at sende det til Befordring indleverede Gods med bestemte Tog eller ad bestemte Router, men kun til at levere det paa Bestemmelsesstationen indenfor Leveringsfristen, samt i Godsreglementets § 10, i hvilken denne Leveringsfrist nærmere fastsættes“. Men nu kommer det bedste, synes jeg. „Det bemærkes, at Leveringsfristen, regnet efter Sendingsens Indlevering den 8. f. M., ikke er overskredet, naar Godset er Dem udleveret den 15. f. M.“. Det er altsaa tilfældigt efter Reglementet, at en Vare kan bruge saa lang Tid som fra den 8. til den 15. for at naa fra Esbjerg til Sjørring, og saa